

[Tholstrup.]

snes år med et moderat forbrug, tror jeg nok, det ville være klogt, at man ligefrem udstedte et forbud mod videre udnyttelse deraf, i hvert fald udover det forbrug, der finder sted på det rent lokale marked. Det er ikke et spørgsmål om forbud mod en produktion, men det er et spørgsmål om forbud mod at opbruge visse reserver, som kun findes i begrænset mængde. Det har ikke noget med planøkonomi at gøre. Det er på linie med de fredningspåbud, der findes på mange andre områder, bl. a. ifølge skovloven af 1935.

Men de tal, der viser forbruget af udenlandsk brændsel i 1947—48, kunne jo tyde på, at det alligevel er mig, der har ret, når jeg siger, at man ikke har udnyttet alle chancer. Det viser sig, at vi i 1948 importerede 13 pct. mindre brændsel end i 1947, altså nærmere krigens afslutning, nemlig kun 3,7 mill. t mod 4,4 mill. t i 1947. Men dertil kommer, at jeg har fået førstehåndsmeldelse om, at der er sagt nej til skibslaster af fuel oil, og at der er sagt nej til bytteforretninger med briketter fra Østzonen. Jeg har her to konkrete eksempler, så jeg må holde på, at man ikke har udnyttet de muligheder, der var tilstede. (*Ministerens for handel, industri og søfart* [Krag]: Lad os høre de bytteforretninger!). Der har været tale om en enkelt bytteforretning på 50 000 t brunkul fra Østzonen mod slagteheste. Den blev slået i stykker i varedirektoratet. Det andet tilfælde angår det største olie-firma herhjemme; det har tilbudt at hjemtage laster, men der blev sagt nej, der kunne ikke afses valuta dertil, selv om det var sterling.

Den højtærede handelsminister sagde, at 1949 var et overgangså. Hvis det skal opfattes således, at det er det sidste år, der skal graves brunkul og tørv, er vi jo nået et skridt frem, men det lover den højtærede handelsminister jo ikke. Han håber måske på det. Men når vi nu står overfor at kunne dække en stor del af vort brændselsbehov ind med brændsel, der er billigere og bedre end det indenlandske, hvorfor så ikke tage alt det, der er at få, og som det er økonomisk fordelagtigt at benytte?

Det, jeg er imod, er ministerens måde at tage disse ting på, og jeg vil endnu en gang henstille til den højtærede minister at tage op til overvejelse, om ikke det alligevel var klogere at købe dér, hvor man køber bedst og billigst, i stedet for at fortsætte med en produktion, der er i den grad fordyrende for os alle sammen.

Lars P. Jensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til den her behandlede forespørgsel, netop fordi, som den højtærede handelsminister sagde, hele spørgsmålet i øjeblikket er i støbeskeen. Vareforsyningsudvalget skal behandle det i eftermiddag, og dér vil alle de oplysninger foreligge, som partierne kan ønske, hvorefter de forskellige partiets repræsentanter har lejlighed til at gå videre til grupperne med spørgsmålet.

Man må erkende, at der er sket væsentlige lettelser med hensyn til overgangen fra indenlandsk til udenlandsk brændsel, både for industriens vedkommende, som har fået ekstra tildelinger i det år, der er gået, og også for de almindelige husholdninger, både i landdistrikterne og i byerne, og jeg synes, man må tage dette som et tegn på, at vi sikkert, men langsomt nærmer os normale forhold, så jeg tror roligt man kan karakterisere dette år som et overgangså. Jeg tror også, man her i tinget har fået den opfattelse, at den højtærede handelsminister og regeringen vil gøre alt, hvad de kan, for at få så meget udenlandsk brændsel som muligt. Men efter det, der er fremført af den højtærede minister, må det stå klart, også for befolkningen, at i den kommende fyringsperiode, 1949—50, må man regne med at skulle forsyne sig med en del indenlandsk brændsel, og jeg synes, det er godt, at dette allerede nu kommer frem, så befolkningen og industrien er klar over det, inden produktionen skal tilrettelægges og påbegyndes. Det er klart, at også mit parti ønsker, at vi så hurtigt som muligt kan dække hele vort behov af brændsel med udenlandsk brændsel. Det er givet, at det har stor betydning for industrien, men jeg vil også pointere, at det har ikke mindre betydning for de mange tusind hjem, både økonomisk og med hensyn til deres behagelighed. Men eet er at ønske, et andet er den barske virkelighed og de muligheder, der foreligger. Mit parti er tilfreds med de oplysninger, den højtærede handelsminister har givet, og er klar over, at der vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at få så meget udenlandsk brændsel som muligt.

Axel Kristensen: Jeg synes, det er urimeligt, at tinget skal spille sin tid med denne diskussion. Rigsdagen har nedsat et vareforsyningsudvalg, og det parti, der rejser forespørgslen, har et medlem i dette udvalg, hvor vi netop for tiden behandler spørgsmålet. Formålet med at rejse sagen her kan da kun være, at man vil bilde befolkningen ind, at retsforbundet i højere grad end andre